

CONVENȚIE
între România și Republica Arabă Egipt privind asistența
judiciară în materie penală, transferul condamnaților și extrădarea

România și Republica Arabă Egipt, denumite în continuare "State contractante", în dorința lărgirii formelor lor de cooperare judiciară și convinge că adoptarea unor reguli comune în domeniul asistenței juridice și judiciare în materie penală este de natură să atingă acest obiectiv, în interesul celor două state, au hotărât să încheie prezenta Convenție privind asistența judiciară în materie penală, transferul condamnaților și extrădarea.

În acest scop, au convenit următoarele :

P A R T E A I

ASISTENȚA JUDICIARĂ ÎN MATERIE PENALĂ

TITLUL I

Dispoziții generale

Articolul 1

1. Cele două State contractante se angajează să-și acorde reciproc, conform dispozițiilor prezentei Părți a Convenției, asistența judiciară cea mai largă posibilă în orice procedură care vizează infracțiuni a căror reprimare este, în momentul în care se cere asistența, de competența autorităților judiciare ale Statului solicitant.

2. Asistența judiciară în materie penală cuprinde în special îndeplinirea de acte de anchetă preliminară, audierea inculpatului, martorului și expertului, percheziția, sechestrarea de obiecte, remiterea de documente și obiecte privind urmărirea penală, îndeplinirea unei descinderi la fața locului pentru constatarea faptelor, precum și notificarea de acte și înscrisuri.

Prezenta Parte a Convenției nu se aplică totuși nici executării hotărârilor de arestare și de condamnare, nici infracțiunilor privind numai încălcarea obligațiilor militare.

3. Prin termenul “autorități judiciare”, în sensul prezentei Convenții, se înțeleg instanțele judecătorești și, pentru România, Ministerul Public, iar pentru Republica Arabă Egipt, Parchetul General.

Articolul 2

Asistența judiciară va putea fi refuzată dacă Statul solicitat consideră că îndeplinirea cererii este de natură să aducă atingere suveranității sale, securității sale sau ordinii sale publice.

TITLUL II

Comisii rogatorii

Articolul 3

1. Statul contractant solicitat va îndeplini, în conformitate cu legislația sa, comisiile rogatorii privind o cauză penală care îi vor fi adresate de către autoritățile judiciare ale Statului contractant solicitant și care au ca obiect îndeplinirea actelor prevăzute la alineatul 1 al paragrafului 2 al articolului 1, cu excepția înmânării de acte și înscrisuri.

2. Dacă Statul solicitant dorește ca martorii sau experții să depună sub jurământ, el va formula în mod expres cererea și Statul solicitat îi va da curs dacă legislația sa nu se opune.

3. Statul solicitat va putea să transmită numai copii sau fotocopii certificate pentru conformitate ale dosarelor sau documentelor cerute. Cu toate acestea, dacă Statul solicitant cere în mod expres comunicarea originalelor, se va da curs acestei cereri în măsura posibilului.

4. Informațiile transmise Statului solicitant nu vor putea fi folosite de către autoritățile judiciare decât în cadrul procedurii pentru care ele au fost cerute.

Articolul 4

Dacă Statul solicitat acceptă îndeplinirea unei comisii rogatorii, va trebui să informeze, la cerere, Statul solicitant asupra datei și locului îndeplinirii comisiei rogatorii.

Autoritățile și persoanele în cauză vor putea, la cererea lor, să asiste la această îndeplinire.

Articolul 5

1. Statul solicitat va putea să amâne remiterea obiectelor, dosarelor sau documentelor a căror transmitere este cerută, dacă îi sunt necesare pentru o procedură în curs.

2. Obiectele, precum și originalele dosarelor sau ale documentelor care au fost transmise în îndeplinirea unei comisii rogatorii, vor fi restituite cât mai curând posibil, de către Statul solicitant Statului solicitat, afară de cazul în care acesta nu renunță în mod expres.

TITLUL III

Comunicarea actelor de procedură și a hotărârilor judecătorești. Înfățișarea martorilor, experților și a persoanelor urmărite

Articolul 6

1. Statul solicitat va proceda la comunicarea actelor de procedură și a hotărârilor judecătorești care îi sunt transmise în acest scop de către Statul solicitant.

Această comunicare se va putea efectua prin simpla transmitere a actului sau a hotărârii către destinatar.

Ea se va efectua în conformitate cu legislația Statului solicitat.

2. Dovada comunicării se va face printr-o recipisă datată și semnată de destinatar sau printr-o atestare a Statului solicitat constatând faptul, forma și data comunicării. Unul sau altul dintre aceste documente va fi transmis de

îndată Statului solicitant. Dacă nu s-a putut efectua comunicarea, Statul solicitat va aduce de îndată la cunoștință Statului solicitant motivul.

3. Citațiile în vederea prezentării vor trebui transmise Statului solicitat cu cel puțin două luni înainte de data fixată pentru prezentarea persoanelor citate. În cazuri foarte urgente, acest termen poate fi redus, la cererea Statului solicitant.

4. Fiecare Stat contractat își rezervă dreptul de a transmite fără constrângere actele către cetățenii lor, aflați pe teritoriul celui alt Stat, prin intermediul agentului lor diplomatic sau funcționarului consular.

Articolul 7

1. Dacă Statul solicitant apreciază că prezentarea personală a unui martor sau a unui expert în fața autorităților sale judiciare este în mod deosebit necesară, va menționa aceasta în cererea de înmânare a citației și Statul solicitat va invita martorul sau expertul să se prezinte.

2. Statul solicitat va comunica Statului solicitant răspunsul martorului sau expertului. În cazul prevăzut la paragraful 1 al prezentului articol, în cerere sau în citație va trebui să menționeze cuantumul aproximativ al indemnizației de plătit, precum și cheltuielile de călătorie și de sejur de restituit.

Articolul 8

1. Orice persoană deținută, a cărei înfățișare personală în calitate de martor în scopul confruntării este cerută de Statul solicitant, va fi transferată temporar pe teritoriul acestui Stat, unde va avea loc audierea, cu condiția înapoierii sale în termenul indicat de Statul solicitat.

Transferul va putea fi refuzat :

- a) dacă persoana deținută nu consimte ;
- b) dacă prezența sa este necesară într-o procedură penală în curs pe teritoriul Statului solicitat;
- c) dacă transferul său este susceptibil de a-i prelungi detenția;
- d) dacă alte considerente de neînlăturat se opun transferului său.

Refuzul trebuie motivat.

2. Persoana transferată va trebui să rămână în detenție pe teritoriul Statului solicitant, afară de cazul în care Statul solicitat nu cere punerea sa în libertate.

Articolul 9

Martorul sau expertul care nu va da curs unei citații de prezentare a cărei comunicare a fost cerută, nu va putea fi supus, chiar dacă această citație ar conține anumite obligații, nici unei sancțiuni sau măsuri de constrângere, cu condiția să nu revină, de bună-voie, pe teritoriul Statului solicitant și să nu fie citat din nou în mod legal.

Articolul 10

Indemnizațiile de plătit, ca și cheltuielile de transport și de sejur de restituit martorului sau expertului de către Statul solicitant vor fi calculate potrivit tarifelor aplicabile la locul său de domiciliu și îi vor fi acordate potrivit *cuantumului* taxelor cel puțin egale cu cele prevăzute de tarifele și reglementările în vigoare în Statul contractant în care audierea trebuie să aibă loc.

Articolul 11

1. Nici un martor sau expert, orice cetățenie ar avea, care, urmare unei citații se va prezenta în fața autorităților judiciare ale Statului solicitant, nu va putea fi nici urmărit, nici deținut, nici supus oricărei restricții a libertății sale individuale pe teritoriul acestui stat pentru fapte sau condamnări anterioare intrării sale pe teritoriul Statului solicitant.

2. Nici o persoană, orice cetățenie ar avea, citată în fața autorităților judiciare ale Statului solicitant, în scopul de a răspunde pentru fapte care fac obiectul urmăririi sale, nu va putea fi nici urmărită, nici deținută, nici supusă unei alte restricții a libertății sale individuale pentru fapte sau condamnări anterioare intrării sale pe teritoriul Statului solicitant și neprevăzute în citație.

3. Imunitatea prevăzută în prezentul articol va înceta dacă martorul sau persoana urmărită, având posibilitatea să părăsească teritoriul Statului

solicitant în decurs de cincisprezece zile consecutive după ce prezența sa nu mai era cerută de către autoritățile judiciare, va rămâne totuși pe acest teritoriu ori se va reîntoarce aici după ce îl va fi părăsit.

TITLUL IV

Cazierul judiciar

Articolul 12

1. Statul solicitat va comunica gratuit, în măsura în care autoritățile judiciare vor putea ele însele să le obțină într un asemenea caz, extrase din cazierul judiciar și orice informații referitoare la acesta care îi vor fi cerute de către autoritățile judiciare ale Statului solicitant pentru utilitatea unei cauze penale.

2. În alte cazuri decât cele prevăzute la paragraful 1 al prezentului articol, se va da curs unei asemenea cereri în condițiile prevăzute de legislația, regulamentele sau practica Statului solicitat.

Articolul 13

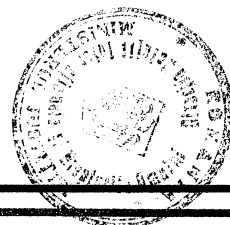
Fiecare dintre cele două State comunică celuilalt Stat informații despre condamnările penale privitoare la cetățenii acestui din urmă Stat și care au făcut obiectul unei mențiuni în cazierul judiciar. Ministerele de Justiție își comunică aceste informații la fiecare doi ani.

TITLUL V

Procedura

Articolul 14

1. Cererile de asistență trebuie să cuprindă următoarele mențiuni :
 - a) autoritatea de la care emană cererea;
 - b) obiectul și temeiul cererii;

c) în măsura posibilului, identitatea și cetățenia persoanei în cauză;

d) în cazul cererii de comunicare de acte de procedură, numele și adresa destinatarului și toate informațiile cunoscute, care permit identificarea și localizarea sa, precum și felul actelor ori înscrisurilor de notificat.

2. Comisiile rogatorii vor menționa în plus inculparea și vor cuprinde o expunere sumară a faptelor și un chestionar cu privire la faptele despre care persoana propusă să fie audiată urmează să răspundă.

Articolul 15

Autoritățile judiciare ale Statelor contractante vor comunica între ele, din partea României prin intermediul Ministerului Justiției și, după caz, al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, iar din partea Republicii Arabe Egipt prin intermediul Ministerului Justiției.

Articolul 16

Cererile de asistență judiciară vor fi redactate în limba Statului solicitant. Cu toate acestea, sub rezerva dispozițiilor paragrafului 4 al articolului 6, aceste cereri și actele anexate vor fi însoțite de o traducere certificată pentru conformitate în limba Statului solicitat sau în limba engleză sau franceză.

Articolul 17

Cererile de asistență judiciară și actele care le însoțesc trebuie să poarte semnătura și sigiliul unei autorități competente ori să fie autentificate de către această autoritate. Aceste documente sunt scutite de orice altă formalitate de legalizare.

Articolul 18

1. Dacă Statul solicitat nu poate îndeplini cererea de asistență judiciară sau dacă refuză să o îndeplinească, el va informa de îndată Statul solicitant, menționând motivele pentru care îndeplinirea nu a avut loc.

2. Dacă autoritatea solicitată nu este competentă pentru îndeplinirea cererii, ea va transmite din oficiu această cerere autorității competente din același stat, informând totuși despre aceasta Statul solicitant.

Articolul 19

~~Sub rezerva dispozițiilor articolului 10, îndeplinirea cererilor de asistență, inclusiv a comisiilor rogatorii, nu va da naștere restituirii cheltuielilor, cu excepția celor ocazionate de intervenția experților pe teritoriul Statului solicitat și de transferul persoanelor deținute, realizat în aplicarea articolului 8.~~

TITLUL VI

Înștiințarea cu privire la limitarea libertății

Articolul 20

În completarea dispozițiilor internaționale acceptate de cele două State contractante privind relațiile consulare :

a) autoritățile competente ale Statului contractant de reședință vor înștiința, cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 24 de ore, agentul diplomatic sau funcționarul consular al celuilalt Stat contractant atunci când un cetățean al acestui din urmă Stat este arestat sau supus oricărei alte forme de limitare a libertății sale;

b) agenții diplomatici sau funcționarii consulari au dreptul de a lua legătura cu acest cetățean, de a se întreține, de a corespunde cu el și de a putea să-l reprezinte în justiție, afară de cazul în care acest cetățean se opune expres prezenței agentului diplomatic sau funcționarului consular.

P A R T E A A II-A

TRANSFERUL CONDAMNAȚILOR

Articolul 21

Statele contractante se angajează reciproc să transfere, la cerere, conform regulilor și în condițiile prevăzute în prezenta Parte a Convenției, condamnații deținuți în vederea executării hotărârilor date în materie penală, prin care un tribunal al unuia dintre State a pronunțat definitiv, împotriva unui cetățean al celuilalt Stat, o pedeapsă privativă de libertate.

Articolul 22

În înțelesul prezentei Părți a Convenției :

a) expresia “Stat de condamnare” desemnează Statul contractant în care delincventul a fost condamnat și de unde poate fi sau a fost deja transferat;

b) expresia “Stat de executare” desemnează Statul contractant către care condamnatul este transferat în scopul executării pedepsei;

c) termenul “condamnat” desemnează orice persoană care, după ce a fost subiect al unei hotărâri judecătorești penale pe teritoriul unuia sau al celuilalt Stat, este obligată să execute o pedeapsă privativă de libertate și se află în stare de detenție.

Articolul 23

Cererea în vederea transferului poate fi prezentată :

- a) de Statul de condamnare;
- b) de Statul de executare;
- c) de însuși cel condamnat sau de reprezentantul său. Aceștia din urmă pot prezenta cererea unuia sau celuilalt dintre cele două State, la alegerea lor.

Articolul 24

Dispozițiile prezentei Părți a Convenției se aplică în următoarele condiții :

- a) infracțiunea care motivează cererea este prevăzută și sancționată de legislația penală a fiecăruia dintre cele două State cu o pedeapsă privativă de libertate;
- b) hotărârea judecătorească de condamnare este irevocabilă și executorie;
- c) condamnatul are cetățenia Statului de executare;
- d) condamnatul își dă liberul consimțământ pentru transfer;
- e) condamnatul mai are de executat, în momentul cererii de transfer, cel puțin șase luni din pedeapsa privativă de libertate. În cazuri excepționale, cele două State pot conveni asupra transferului chiar dacă durata pedepsei de executat este inferioară celei de șase luni;
- f) Statele contractante trebuie să se pună de acord asupra transferului.

Articolul 25

1. Fiecare condamnat, căruia i se poate aplica prezenta Parte a Convenției, trebuie să fie informat de către Statul de condamnare asupra dispozițiilor esențiale din această Parte a Convenției.

2. Condamnatul trebuie informat în scris despre orice hotărâre luată de unul dintre cele două State în legătură cu o cerere de transfer.

Articolul 26

Transferul condamnatului se refuză :

- a) dacă transferul este considerat de către unul dintre cele două State ca fiind de natură să aducă atingere suveranității sale, securității sale sau ordinii sale publice;
- b) dacă cererea de transfer privește o pedeapsă pronunțată pentru fapte care au fost judecate definitiv în Statul de executare și pentru care pedeapsa a fost executată;

c) dacă prescripția urmăririi penale sau a executării pedepsei aplicate este împlinită conform legii Statului de executare;

d) dacă condamnarea a fost pronunțată pentru o infracțiune constând numai în încălcarea obligațiilor militare sau una dintre infracțiunile privind stupefianțele;

e) dacă autoritățile competente ale Statului de executare l-au achitat pe condamnat pentru aceleași fapte sau a intervenit deja fie o ordonanță de încetare a urmăririi penale, fie o ordonanță de neurmărire.

f) dacă faptele care au motivat condamnarea formează obiectul urmăririi în Statul de executare.

Articolul 27

Transferul condamnatului poate fi refuzat :

a) dacă condamnatul nu și-a achitat debitele, amenzile, cheltuielile judiciare, daunele-interese și condamnările pecuniare de orice altă natură puse în sarcina sa, ca urmare a condamnării sale penale, în afară de cazul în care există garanții ferme pentru o plată urgentă;

b) dacă condamnatul, fie are și cetățenia Statului de condamnare, fie nu își are domiciliul pe teritoriul Statului de executare. Calitatea de cetățean se apreciază la data comiterii faptelor care au dus la condamnare;

c) dacă maximul pedepsei privative de libertate prevăzut de legea Statului de executare este în mod disproporționat inferior sau superior pedepsei privative de libertate aplicată de Statul de condamnare.

Articolul 28

Condamnatul trebuie să-și dea consimțământul la transferul prevăzut la alineatele (a) și (b) ale articolului 23 în deplină cunoștință asupra consecințelor juridice care decurg din acesta.

Articolul 29

1. Cererea prevăzută în prezenta Parte a Convenției va fi formulată în scris.

2. Cererea va fi însoțită :

- a) de originalul sau o copie certificată a hotărârii, prevăzută cu atestarea puterii lucrului judecat și a caracterului executoriu;
- b) de textul dispozițiilor legale aplicabile și de calificarea infracțiunii;
- c) de informații cât mai precise posibil privind identitatea condamnatului, cetățenia sa, domiciliul și locul reședinței sale obișnuite;
- d) de o atestare privind durata arestului executat care va fi computată;
- e) de un proces verbal din care să rezulte consimțământul condamnatului;
- f) de orice alt înscris care ar putea avea importanță în cursul examinării cererii.

3. Dacă Statul solicitat apreciază că informațiile și înscrisurile care i-au fost furnizate sunt insuficiente, cere completarea cu informațiile necesare. El poate fixa un termen pentru transmiterea completării, care poate fi prelungit urmare unei cereri justificate. În lipsa completării, Statul solicitat hotărăște pe baza informațiilor și înscrisurilor care i-au fost puse la dispoziție.

4. Statul de executare va face cunoscut Statului de condamnare, înainte de acceptarea cererii de transfer, pedeapsa maximă prevăzută de legislația sa pentru aceleași fapte.

Articolul 30

În baza unei cereri prevăzută la articolul 23, însoțită de anexele menționate la articolul 29, Statul solicitat va informa Statul solicitant dacă este pregătit sau nu să accepte cererea respectivă și, în caz afirmativ, în ce condiții. Refuzul, fie definitiv sau temporar, trebuie să fie motivat.

Articolul 31

Cererile de transfer se transmit de Ministerul Justiției al Statului solicitant, Ministerului Justiției al Statului solicitat.

Articolul 32

Actele și înscrisurile transmise în aplicarea prezentei Părți a Convenției sunt scutite de orice formalitate de legalizare cu condiția ca ele să poarte semnătura și sigiliul autorității competente.

Articolul 33

Cererile de transfer, actele și înscrisurile justificative, precum și orice informații transmise în baza prezentei Părți a Convenției, vor fi redactate în limba Statului solicitant și vor fi însoțite de o traducere oficială în limba Statului solicitat, fie în engleză, fie în franceză.

Articolul 34

1. În cazul în care cererea este admisă, autoritatea competentă a Statului de executare va substitui o pedeapsă privativă de libertate analogă, cât privește natura și durata sa, celei aplicate în statul de condamnare. Cu toate acestea, când pedeapsa privativă de libertate ar fi, cât privește natura sau durata sa, incompatibilă cu legislația Statului de executare, autoritatea competentă a acestuia din urmă o adaptează la pedeapsa prevăzută de propria sa legislație pentru o infracțiune analogă. Această pedeapsă trebuie să corespundă pe cât posibil, cât privește natura sau durata sa, celei aplicate prin hotărârea care urmează a fi executată. Statul de executare este, în fiecare caz, legat de constatarea faptelor care constituie temeiul hotărârii pronunțate în Statul de condamnare.

2. Transferul în nici un caz nu trebuie să ducă la agravarea situației persoanei condamnate.

3. Modalitățile de executare, inclusiv punerea în libertate condiționată, sunt determinate de legislația Statului de executare.

4. Durata șederii în arest în Statul de condamnare trebuie calculată în întregime din durata pedepsei de efectuat în Statul de executare.

Articolul 35

1. În cazul transferării executării, hotărârea Statului de condamnare are aceleași efecte juridice în Statul de executare pe care le au hotărârile pronunțate în materie penală în acest din urmă Stat.

2. Dacă cererea în vederea transferării este admisă, Statul de condamnare predă, pe condamnat, cât mai curând posibil, Statului de executare.

3. În cazul în care condamnatul se sustrage de la executare în Statul de executare, Statul de condamnare își reia dreptul de executare pentru partea din pedeapsă rămasă de efectuat.

4. Dreptul de executare a Statului de condamnare încetează definitiv atunci când condamnatul, după transfer, a efectuat pedeapsa sau a fost scutit definitiv.

5. Dacă pentru infracțiunea pe care se întemeiază cererea în vederea transferului a executării, este în curs o urmărire în Statul de executare și cererea a fost admisă, acest din urmă Stat încetează provizoriu urmărirea. Statul de executare își reia dreptul la urmărire atunci când condamnatul se sustrage de la executare. Statul de executare încetează definitiv urmărirea, dacă pedeapsa a fost executată sau condamnatul a fost absolvit de ea definitiv.

Articolul 36

1. Autoritățile competente ale Statului de condamnare sau ale Statului de executare pot lua hotărârea de amnistiere în privința condamnatului, conform dispozițiilor lor legale prevăzute în materie. Numai autoritățile competente ale Statului de condamnare vor avea dreptul să ia o hotărâre de grațiere. Statul contractant în care se pronunță hotărârea de amnistie sau de grațiere va informa celălalt Stat printr-o copie certificată pentru conformitate a acestei hotărâri.

2. Statul de condamnare informează Statul de executare despre promulgarea unei legi care are ca efect dezincriminarea faptei în temeiul căreia a fost pronunțată condamnarea.

Articolul 37

Statul de condamnare este singurul care are dreptul de a statua asupra oricărei revizuiți introduse împotriva condamnării.

Articolul 38

Statul de condamnare va informa fără întârziere Statul de executare despre orice hotărâre sau măsură care pune capăt total sau parțial executării pedepsei aplicate.

Articolul 39

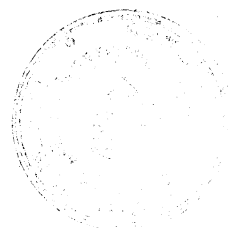
1. Condamnatul al cărui transfer a avut loc nu poate fi urmărit, judecat sau nu-i poate fi limitată în nici un alt mod libertatea sa individuală în Statul de executare sau reextrădat unui stat terț, nici pentru fapte comise de el înaintea transferului și pentru care nu s-a cerut transferul, nici pentru motive pre-existente transferului său.

2. Limitarea prevăzută la paragraful 1 al prezentului articol nu este aplicabilă dacă :

- a) Statul de condamnare își dă consimțământul pentru urmărirea, extrădarea sau executarea pedepsei;
- b) condamnatul, având posibilitatea s-o facă în mod legal, nu a părăsit teritoriul Statului de executare în 30 de zile după eliberarea sa definitivă sau, după ce l-a părăsit, s-a reîntors de bună-voie.

Articolul 40

Cheltuielile ocazionate de aplicarea prezentei Părți a Convenției sunt în sarcina Statului de condamnare până în momentul în care condamnatul a fost predat autorităților competente ale Statului de executare; din acest moment, cheltuielile trec în sarcina acestui din urmă Stat.

Articolul 41

Dispozițiile prezentei Părți a Convenției se aplică deopotrivă măsurilor penale de siguranță privative de libertate prin care autoritățile judiciare competente ale Statelor contractante au pronunțat tratamentul medical obligatoriu față de condamnații deveniți bolnavi mintal.

P A R T E A A III-A

EXTRĂDAREA

Articolul 42

Cele două State contractante se angajează să-și predea, reciproc, potrivit regulilor și în condițiile prevăzute în articolele următoare, persoanele care, aflându-se în teritoriul unuia dintre cele două State, sunt urmărite pentru o infracțiune sau condamnate de către autoritățile judiciare ale celuilalt Stat contractant.

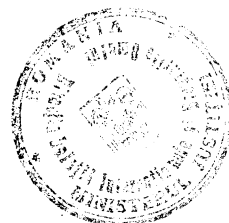
Articolul 43

Extrădarea se acordă :

a) pentru fapta sau faptele care, conform legislațiilor celor două State, constituie infracțiuni sancționate cu o pedeapsă privativă de libertate de cel puțin un an sau mai gravă;

b) pentru condamnări pronunțate de către jurisdicția Statului solicitant pentru infracțiunile menționate la alineatul a) al prezentului articol, cu condiția ca durata pedepsei privative de libertate aplicată să fie de cel puțin șase luni.

Cu toate acestea, pedeapsa prevăzută de legislația Statului solicitant sau pedeapsa aplicată trebuie să fie prevăzută în sistemul de pedepse ale Statului solicitat.

Articolul 44

Extrădarea nu se va acorda :

1. dacă persoana a cărei extrădare se solicită este cetățean al Statului solicitat. Calitatea de cetățean se apreciază la data săvârșirii infracțiunii pentru care se cere extrădarea. Totuși, acest Stat, la cererea Statului solicitant, va deferi cazul autorităților sale competente pentru exercitarea acțiunii penale. Statul solicitat are dreptul, în acest scop, să se refere la anchetele realizate de către Statul solicitant. Statul solicitat va informa celălalt Stat despre cursul dat cererii;

2. dacă Statul solicitat apreciază că acceptarea cererii este de natură să aducă atingere suveranității sale, securității sale sau ordinii sale publice;

3. dacă infracțiunea pentru care este solicitată constă doar în încălcarea obligațiilor militare;

4. dacă infracțiunea pentru care este solicitată a fost săvârșită în totul sau în parte pe teritoriul Statului solicitat;

5. dacă persoana solicitată a fost judecată definitiv de către autoritățile judiciare competente ale Statului solicitat pentru infracțiunile pentru care se cere extrădarea;

6. dacă s-a împlinit prescripția exercitării acțiunii penale sau a executării pedepsei conform legislației fie a Statului solicitant, fie a Statului solicitat, în momentul primirii cererii;

7. dacă a intervenit amnistia în Statul solicitant sau în Statul solicitat.

Articolul 45

Extrădarea nu se acordă dacă Statul solicitat are motive serioase să considere că cererea de extrădare motivată pe o infracțiune de drept comun, a fost prezentată cu scopul urmăririi sau pedepsirii unei persoane pentru considerente de rasă, religie, naționalitate sau opinii politice ori dacă situația acestei persoane riscă să fie agravată pentru unul sau altul dintre aceste motive.

Articolul 46

Extrădarea poate fi refuzată :

1. dacă infracțiunea pentru care este cerută face obiectul urmăririi în Statul solicitat sau a fost judecată într-un Stat terț;

2. dacă în Statul solicitat a intervenit deja o ordonanță de încetare a urmăririi sau de neurmărire pentru infracțiunile pentru care a fost formulată cerea de extrădare.

Articolul 47

1. Cererea de extrădare va fi formulată în scris și va fi adresată fie Ministerului Justiției al Statului solicitat, fie pe cale diplomatică.

2. În sprijinul cererii vor fi prezentate :

a) originalul sau copia autentică fie de pe o hotărâre de condamnare, fie de pe un mandat de arestare sau de pe orice alt act având aceeași putere, eliberat în formele prescrise de legea Statului solicitant;

b) o expunere a faptelor pentru care se cere extrădarea, menționându-se data și locul săvârșirii lor, calificarea lor legală și referirile la dispozițiile legale care le sunt aplicabile, precum și o copie a acestor dispoziții;

c) semnalmentele cât mai precis posibil ale persoanei reclamate și orice alte informații de natură a determina identitatea și cetățenia sa.

Articolul 48

1. În caz de urgență, autoritățile judiciare ale Statului solicitant pot cere, în vederea extrădării, arestarea provizorie a persoanei reclamate.

2. Cererea de arestare provizorie va indica existența unuia dintre documentele prevăzute la alineatul (a) al paragrafului 2 al articolului 47, precum și intenția Statului solicitant de a trimite cererea de extrădare în cel mai scurt timp posibil. În cererea de arestare provizorie trebuie să se menționeze : infracțiunea săvârșită, durata pedepsei aplicabile sau

pronunțate, data și locul săvârșirii infracțiunii, precum și, în măsura posibilului, cât mai multe informații care să permită identificarea și localizarea persoanei reclamate.

3. Cererea va fi transmisă autorităților judiciare ale Statului solicitat la care face referire articolul 14, fie direct prin poștă sau telegrafic, fie prin alte mijloace lăsând o urmă scrisă. Dacă aparent cererea este corespunzătoare, autoritățile judiciare ale Statului solicitat îi vor da curs conform legislației lor. Autoritatea solicitantă va fi informată de îndată.

Articolul 49

1. Arestarea provizorie va putea înceta dacă, în termen de douăzeci de zile de la arestare, Statul solicitat nu a fost sesizat prin cererea de extrădare și documentele menționate la paragraful 2 al articolului 47.

2. Arestarea provizorie nu va trebui, în nici un caz, să depășească patruzeci de zile de la data arestării.

3. Punerea în libertate provizorie este posibilă oricând, dar Statul solicitat este obligat să ia orice măsură pe care o va aprecia necesară spre a evita fuga persoanei reclamate.

4. Punerea în libertate nu se opune unei noi arestări și extrădării, dacă cererea de extrădare este primită ulterior.

Articolul 50

Dacă sunt necesare informații suplimentare, pentru a se asigura că toate condițiile prevăzute de prezenta Parte a Convenției sunt îndeplinite, Statul solicitat, în cazul în care consideră că omiterea acestora poate fi remediată, comunică aceasta Statului solicitant pe una dintre căile menționate la paragraful 1 al articolului 47. Statul solicitat poate fixa un termen pentru obținerea acestor informații.

Articolul 51

Dacă extrădarea este cerută în mod curent de mai multe state, fie pentru aceleași fapte, fie pentru fapte diferite, Statul solicitat va decide în mod liber, ținând seama de toate circumstanțele și, în special, de posibilitatea unei extrădări ulterioare către unul dintre statele solicitante, de datele respectivelor cereri, de gravitatea și de locul săvârșirii infracțiunii, precum și de cetățenia persoanei reclamate.

Articolul 52

1. Fără a prejudicia drepturile Statului solicitat sau drepturile terților și, la cererea Statului solicitant, Statul solicitat va sechestra și va remite, conform procedurii prevăzute de legislația sa penală, obiectele :

- a) care pot fi folosite ca probe;
- b) care, provenind din infracțiune, au fost găsite înainte sau după predarea persoanei reclamate;
- c) care au fost dobândite în schimbul unor obiecte provenind din infracțiune.

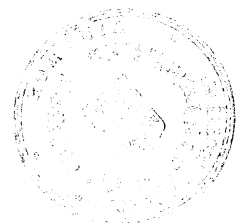
2. Această remitere se va efectua chiar în cazul în care extrădare nu poate avea loc ca urmare a morții sau evadării persoanei reclamate.

3. Dacă Statul solicitat sau terții au dobândit drepturi asupra acestor obiecte, acestea din urmă vor fi restituite Statului solicitat cât mai curând posibil și fără cheltuieli, la finalizarea procedurilor exercitate pe teritoriul Statului solicitant.

Articolul 53

1. Statul solicitat va face cunoscută Statului solicitant, pe cale diplomatică, hotărârea sa asupra extrădării.

2. Orice respingere totală sau parțială va fi motivată.

3. În caz de acceptare, Statul solicitat va stabili, în modul cel mai adecvat, locul și data predării persoanei extrădate și va informa despre aceasta Statul solicitant în timp util.

4. Sub rezerva cazului prevăzut la paragraful 5 al prezentului articol, dacă persoana reclamată nu a fost preluată la data fixată, ea va putea fi pusă în libertate la expirarea unui termen de cincisprezece zile începând de la acea dată și va fi, în orice caz, pusă în libertate la expirarea unui termen de treizeci de zile. Statul solicitat va putea refuza să o extrădeze pentru aceeași faptă.

5. În cazul în care circumstanțe excepționale împiedică predarea sau primirea persoanei care urmează a fi extrădată, Statul interesat va informa despre aceasta celălalt Stat, înainte de expirarea termenului. Cele două State se vor pune de acord asupra unei noi date și, eventual, asupra unui alt loc de predare. În acest caz, sunt aplicabile dispozițiile paragrafului 4.

Articolul 54

1. Dacă persoana reclamată este urmărită sau condamnată în Statul solicitat pentru o infracțiune, alta decât cea ce motivează cererea de extrădare, acest din urmă Stat trebuie totuși să statueze asupra acestei cereri și să comunice Statului solicitant, decizia sa în privința extrădării, în condițiile prevăzute la paragrafele 1 și 2 ale articolului 53. Cu toate acestea, în cazul acceptării, predarea persoanei reclamante va fi amânată până la soluționarea cauzei de către autoritățile judiciare ale Statului solicitat. Predarea se va efectua la o dată care se va determina conform paragrafului 3 al articolului 53, paragrafele 4 și 5 ale aceluiași articol fiind aplicabile.

2. Dispozițiile prezentului articol nu se opun predării temporare a persoanei reclamate pentru a se prezenta în fața autorităților judiciare ale Statului solicitant, cu condiția expresă ca aceasta să fie menținută în stare de detenție și înapoiată de îndată ce aceste autorități au decis.

Articolul 55

1. Persoana care va fi predată nu poate fi nici urmărită, nici judecată, nici deținută în vederea executării unei pedepse, nici supusă oricărei alte

restricții a libertății sale individuale, pentru o infracțiune anterioară predării, alta decât cea care a motivat extrădarea, în afară de cazurile următoare :

a) când Statul care a predat-o consimte. În acest scop trebuie prezentată o cerere însoțită de actele prevăzute la articolul 47 și de un proces-verbal judiciar consemnând declarațiile extrădatului privind extinderea extrădării și menționând posibilitatea ce îi este acordată de a se apăra în fața autorităților Statului solicitat. Acest consimțământ se va da atunci când infracțiunea pentru care este condamnat atrage ea însăși obligația de extrădare;

b) când, având posibilitatea să o facă, persoana extrădată nu a părăsit în cele treizeci de zile următoare eliberării sale definitive teritoriul Statului solicitant căruia i-a fost predată ori dacă a revenit pe acest teritoriu după ce l-a părăsit.

2. În cazul în care calificarea legală dată faptei incriminate este modificată în cursul procedurii, persoana extrădată nu poate fi urmărită sau judecată decât în măsura în care elementele constitutive ale infracțiunii în noua calificare ar permite extrădarea.

Articolul 56

În afara cazului prevăzut la alineatul b) al articolului 55, consimțământul Statului solicitat este necesar pentru a permite Statului solicitant să predea unui Stat terț persoana care i-a fost remisă. În acest scop, Statul solicitant va adresa Statului solicitat o cerere însoțită de o copie a actelor emise de Statul terț conform cerințelor paragrafului 2 al articolului 47.

Articolul 57

1. Extrădarea în tranzit pe teritoriul unuia dintre cele două State contractante a unei persoane predate celui alt Stat contractant de către un Stat terț se acordă pe baza cererii transmise pe cale diplomatică. În sprijinul acestei cereri vor fi transmise documentele necesare pentru a da posibilitatea Statului de tranzit solicitat să constate că este vorba despre o infracțiune ce dă loc la extrădare. Cu toate acestea, tranzitul unui cetățean va putea fi refuzat.

2. În cazul în care va fi folosită calea aeriană, se va face aplicarea următoarelor dispoziții :

a) dacă nu va fi prevăzută nici o aterizare, Statul solicitant va avertiza Statul al cărui teritoriu va fi survolat și va atesta existența documentelor prevăzute la alineatul a) al paragrafului 2 al articolului 47. În caz de aterizare forțată, această notificare va produce efectele cererii de arestare provizorie prevăzută la articolul 48, iar Statul solicitant, va adresa o cerere formală de tranzit;

b) dacă va fi prevăzută o aterizare, Statul solicitant va adresa Statului de tranzit solicitat o cerere conform dispozițiilor paragrafului 1 al prezentului articol.

Articolul 58

1. Cheltuielile ocazionate de extrădare pe teritoriul Statului solicitat vor fi în sarcina acestui Stat.

2. Cheltuielile ocazionate de tranzitul pe teritoriul Statului solicitat vor fi în sarcina Statului solicitant.

Articolul 59

Cererile de extrădare precum și documentele care urmează a fi prezentate în executarea prezentei Părți a Convenției vor fi redactate în limba Statului solicitant și vor fi însoțite de o traducere oficială în limba Statului solicitat sau, fie în engleză, fie în franceză.

Articolul 60

În cazul în care nu există o dispoziție contrară prezentei Părți a Convenției, legea aplicabilă procedurii de extrădare va fi cea a Statului solicitat.

PARTEA A IV-A

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 61

Diferențele de interpretare și aplicare a prezentei Convenții vor fi soluționate pe cale diplomatică.

Articolul 62

Prezenta Convenție va fi supusă ratificării și va intra în vigoare în a 30-a zi de la data ultimei notificări privind îndeplinirea procedurilor interne de ratificare.

Articolul 63

Prezenta Convenție este încheiată pe o durată nelimitată. Fiecare dintre Statele contractante va putea să o denunțe în orice moment, adresând celuilalt Stat, pe cale diplomatică, o notificare scrisă. În acest caz, denunțarea va produce efecte după un an de la data primirii notificării.

Făcută la *C.A.I.R.O...* la *28.06.2001* în două exemplare originale, în limbile română, arabă și franceză, cele trei texte având aceeași valoare. În caz de divergențe de interpretare textul francez va prevala.

Drept pentru care, subsemnații, deplin împuterniciți, au semnat prezenta Convenție.

PENTRU ROMÂNIA,

C. Ceauș

Mircea Ceauș

Ministrul Afacerilor Externe

PENTRU REPUBLICA ARABĂ EGIPT,

